

Değişen ve gelişen dünyanın gereksinimleri de değişmekte ve anlık yeni gereksinimler ortaya çıkmaktadır. Buna bağlı olarak demokrasi, adalet ve eşitlik bir tercih konusu ötesinde yaşamsal bir zorunluluk haline gelerek birinci derece öncelik durumuna gelmiştir. Çünkü bu **temel değerler olmadan gelişmenin insanlara refah olarak yansması olanaksızdır.**

İkinci yüzyılına girdiğimiz bu dönemde bu gereksinimlere bağlı olarak ülkemizde de demokrasi, adalet ve ülkenin bekası geçmiş yüzyıla göre daha da önem kazanmaktadır. Ülke yönetiminde görev alanlarda bu ihtiyaçlara cevap verebilecek çalışmaları ve yatırımları yapmak zorundadır.

Geçmiş asrın son yetmiş üç yılını hemen hemen sağ hükümetlerin ve askeri darbelerin gölgesinde geçiren toplumlarda demokrasinin yerleşmesinden söz edilemez. **Son yirmi bir yıla kadar örtülü ve ürkek devam eden anti demokratik uygulamalar AKP hükümetleriyle aleniyet kazanmıştır.**

Kısacası yarı buçuk var olan demokrasinin hazımsızlığı artmış, cumhuriyetin kurucu unsurları ile kurumları yok sayılarak, millet yerine ümmete dayalı toplum yaratılma çalışmaları ivme kazanmıştır. Siyasetten arındırılması gereken cami, kışla ve eğitim kurumlarında din fütursuzca kullanılarak siyasete alet edilmiştir.

Her alanda bilinçli yapılan tahribatlarla toplumsal ve yasal kazanımlar yok edilme durumuna getirilmiştir.

Yönetim, gelecekte neyin nasıl ne zaman ve kim tarafından nasıl yapılacağını belirleme ve planlama sürecidir. Yap-boz veya deneme yanılma yöntemlerinden biri değildir. **Maalesef ülkemizin son yılları plansız programsız olarak, ekonomiyi gözlerdeki ışıltı sanarak;**

-Benim yaptığım doğrudur ve tartışılmaz, kendimden başkasını tanımam,

-İstediğimi yaparım size mi soracağım, gerekirse savcı bile olurum, söz söyleme hakkı mahkemenin değil, din ulemasınındır,

-Demokrasi bir tramvaydır gideceğiniz yere kadar gider orada inersiniz ve benim için bir araçtır, amaç değildir türünden ifadelerle **bağıra çağıra, yasalar tangır tungur edilerek idare edilmeye çalışılan bir yerde demokratik ve eşitlikçi bir yönetim anlayışından söz edilemez.**

Bütün bu olumsuzluklardan sonra tekrar görev istemek ise gelişmemiş toplumlarda karşılık bulur. Gelişmiş toplumlarda üzerine düşeni bağlı olduğu yasalara göre usulünce yerine getiremeyenler bir daha gelmemek üzere giderler.

Rekabet ve teknoloji üretimi konusunda ülkemiz maalesef çoğu atılımları gerçekleştiremediği gibi mevcut üretim tesislerini de özelleştirme adı altında elden çıkararak insanların beklentilerine karşılık veremedi. **Bunlar yetmiyormuş gibi yetişmiş insan gücümüz hatırı sayılır derecede batıya göç etmeye başladı.**

Bu süreçte; olmayan uçakları uçurdular, çok az enerji tüketen elektrikli traktörleri tarlalara sürdüler, fabrikasını halktan gizlediğimiz otomobilleri trafiğe çıkarttılar, **her seçim öncesi yüksek miktarlarda doğalgaz rezervi bulup, uzaya gittiler ..... vs.!**

İnsanlarımızı üretime katmak yerine sosyal yardım üzerinden hazıra alıştırdılar. **Duran varlıkları akşam satıp sabah dağıttılar, sabah sattıp öğlen dağıttılar döngüsü devam ederken itibardan tasarruf olmaz diyerek har vurup harman savurdukça bir de baktılar ki "hazıra dağ dayanamadığından" bitmişiz.**

Bu arada toptancı konumundan işportacılığa düşerek ve şöyle büyüdük, böyle geliştik

nidalarıyla iflası örtmeye çalıştılar.

Böylece zamanı verimli kullanmayı eskiterek banyo suyuyla beraber bebeği de dökerek Orta Doğu liginde yer aldılar.

Satacak varlıklar azalınca ve yeni yazacak hikayeleri olmayınca muhalefetin projelerine sarılmaya başladılar.! İşlerine gelmeyen fiyat artışlarını tayin edeni Allah dediler. AKP'den önce yapılıp açılan tesisleri de işlerine gelince biz yaptık dediler. Daha dün 1992 yılında açılan Harran Üniversitesini de biz yaptık dediler. Daha önceleride eski yıllarda açılan tesisler için biz açtık ve bazı eşyalar için de bizden önce yoktu dediler.! **Sanki biz AKP gelene kadar taş devrinin Fred Çakmaktaşı'yla Barni Moloztaşı gibi yaşıyorduk.!**

Bunların sonucu olarak elde bir şey kalmayınca ve karanlık dünya insanlarıyla bir kısım yönetenlerin fotoğraflarının bile işportaya düştüğü tezgahlarda hayal satmaya başladılar.

İşte yirmi bir yılın sonunda ülkenin geldiği hayal dünyası budur. ! Gerçeğiye, “**evlek evlek sattık, böyle böyle battık**” atasözünü hayata geçirdiler.

□ □ **Sayın halkım; 14 Mayıs'ta söz ve yetki sizin, ister Orta Doğu bataklığına, ister gelişmiş ülkeler sınıfına...**